

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Diff. 1. Quid & de quo prædicetur Differentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

vidat Genus. 2. Quod constituat Speciem. 3. Quod discriminet unam speciem ab alia. 4. Quod referatur ad inferiora.

PRÆMITTO 2. *Quod idem Apostata, divisit Differentiam, in Propriissimam sive Specificam; quale est Rationale: in Propriam, qualis est proprietas quarti modi, v.g. Risibilitas: & in communem, qualis est differentia per accidentia, Albedinem, Nigredinem &c.*

PRÆMITTO 3. *Certum esse respectu unius ejusdemq. gradus, aliam esse differentiam Divisivam, aliam Constitutivam.* Nam Constitutiva differentia respectu Animalis, est Sensitivum. Divisiva autem est Rationale & Irrationale. Certum item, respectu diversorum graduum, eandem differentiam posse habere & rationem Divisivam, & rationem Constitutivam; & ita Rationale est divisivum Animalis, & constitutivum Hominis. Certum item est, omnem differentiam constitutivam, esse simul divisivam, ut inducenti patebit; sed non omnem divisivam quā talem, esse constitutivam; quia divisivæ differentiæ, possunt etiam esse formaliter negativæ; quale est formaliter sumptum insensitivum, & tamen constituere non possunt res positivæ formalitates negativæ. Certum denique est constitutivam differentiam debere esse suo modo radicem.

PRÆMITTO 4. *Fieri posse, ut unum quod est respectu unius Differentiæ, sit respectu alijs genus; & id quod est respectu unius genus, sit respectu alijs differentia; & ita in definitione hominis, Animal rationale, respectu Angelorum Rationale, aut intellectivum potest se habere per modum generis, Animal verò per modum differentiæ.*

PRÆMITTO 5. *Divisionem Differentiæ si fieri debuisset immediata, formandam fuisse, in Differentiam Genericam, & Specificam.*

RATIO. Quia hæc divisio, est per membra universalissima.

DIFFICULTAS I.

Quid, & de quo prædicatur Differentia.

Quicquid sit de definitione tradita à Porphyrio, qui fortè differentias rigorosas non agnovit, sed tantum Combinationes accidentium.

DICENDUM est 1. *Differentiam in communi, esse id quod prædicatur de pluribus in Quale quid, ita, ut si prædicatur de pluribus specie differentibus in quale quid, erit differentia generica, si de pluribus numero, erit differentia specifica.*

PROBATUR. Bonitas definitionis, quia convenit soli, omni, & semper: proceditq. per primam in linea Logica, sive in linea dicendi: Ubi ut vides definitur Differentia, prout est species, per differentiam essentialem, scil. talem prædicandi modum.

OBJICIES 1. Aristot. 4. Top. c. 1. ubi dicit, cacidens in Quale Quid prædicari.

RESPONDETUR. Arist. loqui de Quali quid accidentali, non autem de Quali quid essentiali, quod competit differentiis, de quibus hic. Dicit etiam posset quod ly Quale quid, summi potest vel conjunctim, significabitque ista complexio modum prædicandi differentiæ debitum; spectat enim differentia ad Quid dicitatem. Deinde summi potest Quale, Quid, etiam disjunctim, ita ut Quale, exprimat id quod dicitur, Quid autem importet non nisi subjectum illud, de quo fit prædicatio; & in isto sensu, Accidens in Quale, quid prædicatur.

OBJICITUR 2. Id quod est substantiale, non potest prædicari in quale, sed in quid. Differentiæ autem sunt, saltem infimæ, quid substantiale.

RESPONDETUR. Id quod est substantiale, sed per modum advenientis, posse prædicari in quale, modo ita adveniat, ut adferat ei cui advenit, rationem aliquam essentialem, licet non possit prædicari in quale ratio essentialis, quæ non concipitur per modum advenientis.

OBJICIT 3. Impossibilis est talis modus prædicandi: prædicatio enim in quale, est prædicatio Accidentis. Prædicatio autem in quid, est prædicatio essentialis.

RESPONDETUR. Impossibilis est prædicatio in quale, quod sit quale quoad rem, & tamen in quid: quia quale quoad rem, est Accidens; Quid autem, semper est substantiale: possibilis tamen est prædicatio in quale, si quale sit non nisi ex modo concipiendi, quid autem seu substantiale quoad rem: jam autem Differentia est, quid adveniens ex modo concipiendi, non re ipsa; nam adveniens re ipsa, non potest prædicari in quid, qualia sunt omnia accidentia physica.

DICENDUM est 2. *Quando prædicatur Differentia in genere, non prædicatur ut Differentia; nec quando prædicatur de Specie; sed quando prædicatur de inferioribus specie, quam constituit, v.g. de Petro, Paulo.*

PROBATUR 1. Pars. Quia respectu generis, Differentia se habet vel per modum compartis, vel per modum inferioris: Differentia autem quando ut differentia prædicatur, debet dici per modum superioris.

PROBATUR 2. Pars. Quia respectu speciei Differentia non est quid superius, ergo nec de illa prædicabitur ut universale. Contra quando dicitur, hæc rationalitas est rationalitas, prædicatur quidem ut universale, sed non ut differentia.

RATIO. Quia prædicatur in quid; totum esse subjecti importando, adeoque prædicatur ut species.

PROBATUR 3. Pars. Quia respectu eorum
† K k 4 diffe-

differentia, & ut superius, & ut in quale quid dicitur.

OBJICITUR 1. Genus, cum prædicatur de specie, prædicatur ut Genus: Ergo etiam Differentia cum prædicatur de specie, prædicatur ut Differentia.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia genus ad speciem, comparatur ut superius; Differentia autem, non comparatur ad speciem tanquam superius.

INSTABIS. Species, continet sub se plura & inferiora: Ergo quando differentia prædicabitur de specie, prædicabitur ut superius, quia de pluribus.

RESPONDETUR. Continere quidem speciem sub se plura, & quando prædicabitur de illa differentia, prædicabitur de eo, quod potestate continet multa, sed non prædicabitur tanquam continens quid illam speciem sub se, adeoque non prædicatur tanquam superius specie.

OBJICITUR 2. de specie, Differentia non dicitur ut singulare: Ergo ut universale.

RESPONDETUR. Dari medium, nempe prædicari tanquam convertibile & æquale.

OBJICITUR 3. De illo prædicatur Differentia ut Differentia, de quo immediate prædicatur, immediate autem prædicatur de specie.

RESPONDETUR. Immediate prædicatione universali dici differentiam de inferioribus speciei, quamvis prædicatione non universali, immediatius dicatur de specie.

DICENDUM est 3. *Quod Differentia generica & specifica non constituent duo diversa prædicabilia.*

PROBATUR 1. Quia nulla est necessitas, hocque ipso essent plura prædicabilia, quam quinque.

PROBATUR 2. Supremum & infimum genus, sunt idem prædicabile. Ergo & differentia generica, cum specifica.

PROBATUR 3. Quia utraque differentia, eundem prædicandi modum habet, quantumvis generica de pluribus prædicetur.

OBJICITUR 1. Genus & Species, constituunt duo diversa prædicabilia: Ergo & Differentia generica & specifica constituent etiam diversum prædicabile.

RESPONDETUR. Casum Antec. verum esse: quia alius est modus prædicandi generis, nempe in quid, partem materialem importando; jam autem species prædicatur in quid totale, jam autem idem modus est prædicandi, utriusque differentiarum.

OBJICITUR 2. Differentia specifica complete prædicatur; quia complete constituit individuum; cum tamen incomplete constituat Differentia generica.

RESPONDETUR. In hoc sensu complete constitui à Differentia specifica individuum;

quia scilicet nulla alia ratio specifica accedit individuo post illam; non tamen in hoc sensu, complete constituit individuum, quasi illud adæquate constituat, cum etiam genus constituat speciem; hocque sensu differentia specifica incomplete prædicatur, adeoque retinet eundem modum prædicandum cum differentia generica.

OBJICITUR 3. Differentia generica, comparatè ad specificam est constitutiva illius: Ergo specifica differentia respectu generica, habet rationem totius, illa verò rationem partis: Ergo & diversum prædicabile constituit.

RESPONDETUR. Differentia specifica, secundum quod est subiectionis, est per modum totius, sed non secundum quod est prædicabilis; quod si secundum quod est prædicabilis, non est per modum totius, hoc ipso, cum generica differentia eundem prædicandi modum habere poterit.

DIFFICULTAS II.

An una Differentia formaliter includat aliam.

DICENDUM est 1. *Quod una differentia formaliter accepta prout est à parte rei & physice, includat formaliter aliam.* Ita Nominales, Thom. & alii.

PROBATUR 1. Quia nulla datur distinctio formalis ex natura rei actu inter formalitates prout sunt à parte rei spectatas; esset autem, si una differentia formaliter accepta, non includeret aliam formaliter à parte rei: Ergo. Major probatur alibi.

PROBATUR 2. Omnis homo formaliter, est formaliter animal. Omne formaliter rationale, physice & prout est à parte rei spectatum, est formaliter homo: Ergo omne rationale formaliter, physice prout est à parte rei spectatum, est formaliter animal, adeoque est formaliter sensitivum; cum ipsum formaliter animal, sit formaliter vivens sensitivum. Major ex eo probatur, quia aliàs homo formaliter, non esset homo formaliter, cum ipsum homo formaliter, sit formaliter animal rationale; formaliter autem animal rationale, est formaliter animal. Minor eadem ratione probari debet.

PROBATUR 3. Quia in quantum una differentia formaliter non includeretur in alia actu à parte rei, hoc ipso multiplicarentur formalitates actu à parte rei; cujus multiplicationis nulla necessitas.

DICENDUM est 2. *Differentia superior formaliter sumpta, spectata tamen metaphysice quatenus subest nostris conceptibus fundamentum in re habentibus, non includit differentiam inferiorem.*

PROBATUR 1. Auc. Genus apud Aristot. 4. Top. cap. 2. loco 18. & 6. Top. loco 38. non includit differentias: Ergo nec generica Differentia, Differentias inferiores.

PROBA-